

JENNY HAN

Bez tebe

ljetno

ne postoji

S engleskoga prevela

Sanja Ščibajlo

KONCEPT
IZDAVAŠTVO

J & S zauvijek

Zahvale

Srdačno hvala Emily van Beek, Holly McGhee i Eleni Mechlin u Pippin Properties te Emily Meehan i Juliji Maguire u S & S-u. Hvala i mojim prvim čitateljicama — Caroline, Lisi, Emmy, Julie i Siobhan. Jako sam sretna što vas sve poznajem.

Prvo poglavlje

Drugi srpnja

Bio je vruć ljetni dan u Cousinsu. Ležala sam pored bazena s časopisom na licu. Moja je majka na prednjoj verandi slagala pasijans, Susannah je bila u kući motajući se po kuhinji. Vjerojatno će uskoro izaći s čašom čaja koji se grijao na suncu i knjigom koju bih trebala pročitati. Neke romantične teme.

Conrad, Jeremiah i Steven cijelo su jutro surfali. Sinoć je bila oluja. Conrad i Jeremiah prvi su se vratili kući. Čula sam ih prije nego vidjela. Hodali su po stubama, šaleći se na Conradov račun jer je poslije naročito silovitog vala izgubio kupaće. Conrad mi je prišao, podignuo mi s lica časopis oznoženih stranica i nacerio se. Rekao je: “Imaš riječi na obrazima.”

Zaškiljila sam prema njemu. “Što piše?”

Čučnuo je pored mene i rekao: “Ne mogu pročitati. Čekaj da vidim.” Zagledao se u moje lice na svoj ozbiljan konradovski način. Nagnuo se prema meni i poljubio me, a usne su mu bile hladne i slane od oceana.

Zatim je Jeremiah rekao: “Dajte si nabavite sobu”, ali znala sam da se šali. Namignuo mi je prišavši straga, podignuo Conrada i bacio ga u bazen.

I Jeremiah je uskočio unutra i viknuo: “Dodi, Belly!”

I naravno da sam uskočila i ja. Voda je bila ugodna. I više od toga. Kao i uvijek, Cousins je bilo jedino mjesto na kojem želim biti.

“Halo? Jesi li čula išta od onoga što sam rekla?”

Otvorila sam oči. Taylor je pucketala prstima ispred mog nosa. “Oprosti”, rekla sam. “Što si rekla?”

Nisam bila u Cousinsu. Conrad i ja nismo zajedno, a Susannah je mrtva. Ništa više neće biti isto. Prošlo je — *Koliko je točno dana prošlo? Koliko točno dana?* — dva mjeseca otkako je Susannah umrla, a ja još uvijek nisam mogla vjerovati u to. Nisam si mogla dopustiti povjerovati. Kad umre netko koga volite, to se ne čini stvarnim. Kao da se događa nekome drugome. To je nečiji tuđi život. Nikada mi nije išlo apstraktno. Što zapravo znači kad netko doista ode?

Ponekad sklopim oči i ponavljam si u mislima: *To nije istina, to nije istina, to nije stvarnost.* To nije moj život. Ali jest; to je sada moj život. Život poslije.

Nalazila sam se u stražnjem dvorištu Marcy Yoo. Dječaci su se zafrkavali po bazenu, a mi smo djevojke ležale na ručnicima za plažu, poredane u nizu. Marcy mi je bila prijateljica, ali sve ostale, Katie, Evelyn i te cure, one su više bile Taylorine frendice. Temperatura je već prešla trideset Celzijevaca, a tek je prošlo podne. Dan će biti vruć. Ležala sam na trbuhu i osjećala kako mi se znoj nakuplja u dnu leđa. Počela sam osjećati simptome sunčanice. Tek je bio drugi srpnja, a ja sam već brojila dane do svršetka ljeta.

“*Rekla sam, što ćeš odjenuti za Justinovu zabavu?*” ponovila je Taylor. Svoj je ručnik sasvim primaknula momemu, pa je izgledalo kao da ležimo na jednom ogromnom.

“Ne znam”, rekla sam okrenuvši glavu da je pogledam u lice.

Na nosu je ima sitne kapi znoja. Taylor se uvijek najprije počne znojiti na nosu. Rekla je: “Ja ću odjenuti onu novu haljinu za plažu koju sam s mamom kupila u onom trgovačkom centru s tvorničkim dućanima.”

Ponovno sam sklopila oči. Imala sam na nosu sunčane naočale pa ionako nije mogla vidjeti jesu li mi oči otvorene ili ne. “Koju?”

“Ma znaš, onu na točkice koja se veže oko struka. Pokazala sam ti je, ono, prije dva dana.” Taylor je nestrpljivo uzdahnula.

“O, da”, rekla sam, iako se i dalje nisam mogla sjetiti i znala sam da Taylor to vidi na meni.

Zaustila sam da kažem nešto drugo, nešto lijepo o haljini, ali odjednom sam osjetila kako mi se ledeno hladan aluminijski lijepi o stražnju stranu vrata. Vrisnula sam, a ondje je bio Cory Wheeler, čučao je pored mene s limenkom Coca-Cole niz koju su curile kapljice i smijao se tako da nije mogao doći do daha.

Sjela sam i ljutito se zagledala u njega brišući vrat. Smučio mi se taj dan. Samo sam željela otići kući. “Jesi li ti *normalan*, Cory?!”

I dalje se smijao, zbog čega sam bila još ljuća.

Rekla sam: “Bože, ti si tako nezreo.”

“Ali izgledala si kao da ti je jako vruće”, pobunio se. “Pokušao sam te rashladiti.”

Nisam mu odgovorila, samo sam držala ruku na poledini svog vrata. Vilica mi je bila krajnje napeta i osjećala sam kako druge cure zure u mene. Tada je Coryjev osmijeh kliznuo s njegovih usana i rekao je: “Oprosti. Hoćeš ovu Colu?”

Odmahnula sam glavom, on je slegnuo ramenima i otišao natrag na rub bazena. Pogledala sam prema tamo i vidjela kako Katie i Evelyn rade face u stilu: *Što nju muči?*, a ja sam se osjetila osramoćenom. Kad si zločest prema Coryju, to je kao da

si zločest prema štencu njemačkog ovčara. Takvo ponašanje nema smisla. Prekasno sam pokušala uhvatiti Coryjev pogled, ali nije opet pogledao prema meni.

Tihim glasom Taylor je rekla: “Bila je to samo šala, Belly.”

Ponovno sam legla na ručnik, ovaj put na leđa. Duboko sam udahnula i polagano izdahnula. Od glazbe s Marcynog iPoda počela me je boljeti glava. Bila je preglasna. Zapravo, *bila* sam žedna. Trebala sam uzeti tu Colu od Coryja.

Taylor se nagnula nad mene i podignula mi naočale na čelo da mi vidi oči. Zagledala se u mene. “Jesi li ljuta?”

“Nisam. Samo je prevruće ovdje.” Otrla sam nadlanicom znoj s čela.

“Nemoj biti ljuta. Cory si ne može pomoći, kad je u tvom društvu jednostavno se mora ponašati kao idiot. Sviđaš mu se.”

“Ne sviđam se ja Coryju”, rekla sam odvrativši pogled s nje. No zapravo mu se jesam sviđala, recimo, i znala sam to. Samo što sam željela da mu se ne sviđam.

“Svejedno, totalno je zacopan u tebe. I dalje mislim da bi mu trebala pružiti priliku. Odvratit će ti misli od znaš-već-koga.”

Okrenula sam glavu od nje, a ona je rekla: “Što kažeš na to da ti za večerašnju zabavu kosu ispletem u francusku pletenicu? Mogu ti je napraviti na prednjoj strani i ukosnicama je učvrstiti sa strane, kao što sam prošli put napravila sebi.”

“U redu.”

“Što ćeš odjenuti?”

“Nisam sigurna.”

“Pa, moraš izgledati lijepo jer će svi biti ondje”, rekla je Taylor. “Doći ću rano k tebi pa se možemo zajedno spremići.”

Justin Ettelbrick još od osmog razreda svakog prvog srpnja priređuje veliku zabavu za svoj rođendan. Ja sam tada već bila na Cousins Beachu pa su mi se dom i škola činili milijunima

kilometara daleko. Nikada mi nije smetalo što je propuštam, čak ni kad mi je Taylor bila ispričala o aparatu za izradu šećerne vune koji su njegovi roditelji unajmili jedne godine i o predivnom vatrometu koji su jednom pripremili u ponoć pored jezera.

To je bio prvi put da ću u vrijeme Justinove zabave biti kod kuće i prvo ljeto koje neću provesti u Cousinsu. A to mi jest smetalo. Zbog toga mi je itekako bilo žao. Mislila sam da ću u Cousins odlaziti svakog ljeta, sve dok sam živa. Taj je ljetnikovac bio jedino mjesto na kojem sam željela biti. Oduvijek i zauvijek.

“Ipak ideš, je li tako?” upitala me Taylor.

“Da. Rekla sam ti da idem.”

Naborala je nos. “Znam, ali —” Taylorin je glas naglo utihnuo. “Nema veze.”

Znala sam kako Taylor čeka da se sve opet vrati u normalu, da bude kao prije. Ali ništa više ne može biti kao prije. Ja nikada više neću biti kao prije.

Nekoć sam vjerovala. Običavala sam misliti da, ako nešto dovoljno snažno želim, će sve ispasti kako treba. Sudbinski se posložiti, kao što je govorila Susannah. Zaželjela sam Conrada za svaki rođendan, svaki put kad bih ugledala zvijezdu padaлицu, svaki put kad bi mi pala trepavica, svaki novčić koji sam ubacila u fontanu bio je posvećen onome kojeg sam voljela. Mislila sam da će uvijek biti tako.

Taylor je željela da zaboravim Conrada, da ga jednostavno izbrišem iz svojih misli i sjećanja. Neprestano govori stvari nalik ovome: “Svi moraju preboljeti svoju prvu ljubav, to je obred inicijacije među odrasle ljude.” No Conrad nije bio samo moja prva ljubav. On je bio mnogo više od toga. U mojem sjećanju njih će troje uvijek biti isprepleteni, uvijek neraskidivo vezani. Ne mogu postojati jedni bez drugih.

Ako zaboravim Conrada, ako ga protjeram iz svog srca, ako se počnem pretvarati da ga nikada ondje nije ni bilo, osjećala bih se kao da to činim Susannah. A to ne mogu učiniti.

Drugo poglavlje

Nekoć smo, čim bi nastava završila u lipnju, nakrcali sve u auto i odmah krenuli prema Cousinsu. Moja bi majka dan prije otišla u Costco¹ i kupila kanistre jabučnog soka, praktične velike kutije pločica granole², sredstva za sunčanje i žitarice od cjelovitog zrnja. Kad sam preklinjala za Lucky Charms³ ili Cap'n Crunch, moja bi majka rekla: “Beck će kupiti sasvim dovoljno žitnih pahuljica od kojih će ti moći istrnuti zubi, ništa ti ne brini.” I naravno da je bila u pravu. Susannah — Beck za moju majku — obožavala je te dječje žitne pahuljice, baš kao i ja. U ljetnikovcu smo zobali bome mnogo žitnih pahuljica. Nikada nisu dobile priliku upljesniviti se. Jednog su ljeta dečki pahuljice jeli za doručak, ručak i večeru. Moj je brat, Steven, bio Frosted Flakes⁴, Jeremiah

¹ Costco — američki lanac maloprodajnih dućana s prehrambenim proizvodima na popustu. (*Nap. prev.*)

² Granola — pločica od zobenih pahuljica, sjemenki, suhog voća, orašastih plodova, uz dodatak zlatnog sirupa ili meda. (*Nap. prev.*)

³ Lucky Charms, Cap'n Crunch — američke marke žitnih pahuljica koje se (obično) jedu natopljene mlijekom ili voćnim sokom. (*Nap. prev.*)

⁴ Frosted Flakes — vrsta žitnih pahuljica američkog proizvođača Kellogg Company. (*Nap. prev.*)

Cap'n Crunch⁵, a Conrad Corn Pops⁶. Jeremiah i Conrad bili su sinovi Beckove i obožavali su svoje žitne pahuljice. Ja, ja sam jela sve što bi preostalo posuvši to šećerom.

Cijeli sam svoj život odlazila u Cousins. Niti jedno ljeto nismo preskočili, baš niti jedno. Bilo je to mojih sedamnaest godina trčkanja za tim dječacima, sedamnaest godina nadaanja i priželjkivanja da ću jednog dana biti dovoljno stara da postanem dio njihove ekipe. Naposljetku sam uspjela, a sada je za sve prekasno. U bazenu, te posljednje večeri toga posljednjeg ljeta, rekli smo bili da ćemo se uvijek vraćati. Zastrašujuće je kako se obećanja lako krše. Tek tako.

Kad sam se prošlog ljeta vratila kući, čekala sam. Kolovoz se pretopio u rujan, nastava je počela, a ja sam i dalje čekala. Nije kao da smo Conrad i ja jedno drugome nešto izjavili. Nije kao da je bio moj dečko. Mi smo se samo poljubili. On je odlazio na fakultet, gdje će biti na tisuće djevojaka. Djevojaka bez policijskog sata, djevojaka u njegovoj predavaonici, sve pametnije i ljepše od mene, sve tajnovite i sasvim nove i nepoznate, kakva ja nikada neću moći biti.

Neprestano sam razmišljala o njemu — što je sve to značilo, što smo sada jedno drugome. Jer, nismo se mogli vratiti. Znala sam da *meni* nema povratka na staro. Ono što se dogodilo između nas — između mene i Conrada, između mene i Jeremiaha — to je promijenilo sve. I tako, kad je počeo kolovoz, pa i rujan, a telefon i dalje nije zazvonio, morala sam se samo prisjetiti načina na koji me gledao te posljednje večeri i znala sam da još uvijek ima nade. Znala sam da nisam sve to samo umislila. Nema šanse.

Prema riječima moje majke, Conrad je sve preselio u svoju sobu u internatu, imao je napornog cimera iz New Jerseyja, a

⁵ Cap'n Crunch — vrsta žitnih pahuljica američkog proizvođača Quaker Oats Company. (*Nap. prev.*)

⁶ Corn Pops — vrsta žitnih pahuljica američkog proizvođača Kellogg Company. (*Nap. prev.*)

Susannah se brinula da ga ne hrane dovoljno. Te mi je stvari majka ispričala usputno, nezainteresiranim glasom, kao da nije željela povrijediti moj ponos. Nikada nisam navaljivala da mi ispriča detalje. Stvar je bila u tome što sam znala da će me nazvati. *Znala* sam da hoće. Samo sam morala pričekati.

Poziv je stigao u drugom tjednu rujna, tri tjedna otkako sam ga posljednji put vidjela. Jela sam u dnevnoj sobi sladoled od jagode, Steven i ja natezali smo se oko daljinskog. Bio je ponedjeljak navečer, dvadeset i jedan sat, glavno vrijeme za gledanje televizije. Telefon je zazvonio, a ni Steven ni ja nismo potrčali prema slušalici. Tko god da ustane izgubio je bitku za daljinski.

Majka je poziv preuzela u svojoj radnoj sobi. Donijela je telefon u dnevnu i rekla: “Belly, za tebe je. Conrad zove.” Zatim mi je namignula.

U meni je počelo zujati. U ušima sam čula ocean. Napad grmljavine na moje bubnjiće. Osjećala sam se kao da sam na vrhuncu izazvanog drogama. Na zlatnom vrhuncu. Bila sam čekala i ovo mi je nagrada! Nikada se nisam osjećala toliko dobro što sam bila u pravu, što sam bila strpljiva.

Steven me trgnuo iz sanjarenja. Namrštivši se, rekao je: “Zašto bi Conrad zvao *tebe*?”

Nisam se osvrnula na njega i od majke sam preuzela slušalicu. Okrenula sam leđa Stevenu, daljinskom, svom sladoledu što se topio u zdjelici. Ništa od toga nije bilo važno.

Natjerala sam Conrada da čeka dok se nisam našla na stubama, prije nego što sam išta izgovorila. Sjela sam na stubu i rekla: “Hej.”

“Hej”, rekao je on. “Što ima?”

“Ništa naročito.”

“Pazi sad”, rekao je. “Moj cimer hrče još glasnije od tebe.”

Nazvao je opet sljedeće večeri, i večer poslije toga. Ponekad smo razgovarali satima. Kad bi telefon zazvonio i kad bi se ispostavilo da je poziv za mene, a ne za Stevena, bio je isprva zbunjen. “Zašto Conrad neprestano naziva tebe?” zahtijevao je znati.

“A što misliš? Sviđam mu se. I on se sviđa meni.”

Steven je skoro povratio. “Sišao je s uma”, rekao je odmahujući glavom.

“Zar je toliko nevjerovatno da bih se mogla sviđati Conradu Fisheru?” upitala sam ga prkosno prekrizivši ruke.

Nije morao promisliti o svom odgovoru. “Da”, rekao je. “Toliko je nevjerovatno.”

I doista, bilo je.

Bilo je to nalik snu. Bilo je to nestvarno. Poslije sveg tog kopnjenja i žudnje i priželjkivanja, poslije godina i godina kopnjenja i žudnje i priželjkivanja, poslije cijelih ljeta svega toga, *on* je nazivao *mene*. Volio je razgovarati sa mnom. Nasmijavala sam ga i kad mu nije bilo do smijeha. Shvaćala sam kroz što prolazi, jer na neki sam način i sama proživljavala slično. Na svijetu je postojala samo nekolicina ljudi koju je Susannah voljela onako kako smo je voljeli mi. Mislila sam da će to biti dovoljno.

Nas smo dvoje postali nešto. Nešto što se nikada nije do kraja definiralo, ali bilo je to nešto. To je doista bilo nešto.

U nekoliko je navrata vozio tri i pol sata od faksa do moje kuće. Jednom je i prenoćio jer je bilo toliko kasno da ga moja mama nije željela pustiti da tada vozi natrag. Conrad je ostao u gostinskoj sobi, a ja sam u krevetu satima ležala budna, razmišljajući o tome kako leži udaljen samo nekoliko desetaka centimetara, i to baš u *mojoj* kući.

Da se Steven nije motao oko nas kao nekakva bolest, znam da bi me Conrad, ako ništa drugo, barem pokušao poljubiti. No

s mojim bratom u blizini, to je praktički bilo nemoguće. Conrad i ja gledali bismo TV, a Steven bi došao i uvalio se ravno između nas. Razgovarao je s Conradom o stvarima o kojima ja nisam znala ništa ili koje me nisu zanimale, kao, na primjer, o nogometu. Jednom sam poslije večere upitala Conrada želi li ići na smrznutu kremu u Brusters, a Steven se odmah ubacio i zacvrkuta: "Meni to zvuči dobro." Ljutito sam se zagledala u njega, ali on mi se samo široko nasmiješio. A onda me Conrad uhvatio za ruku, Stevenu pred očima, i rekao: "Idemo svi." I tako smo otišli svi, zajedno s mojom mamom. Nisam mogla vjerovati da idem na spoj dok se na stražnjem sjedalu voze moja majka i moj brat.

No, zapravo, sve je to onu nevjerojatno predivnu večer u prosincu učinilo samo još slađom. Conrad i ja vratili smo se u Cousins, samo nas dvoje. Savršene su večeri tako rijetke, ali ova je bila. Savršena, hoću reći. Bila je to večer vrijedna čekanja.

Drago mi je što smo imali tu večer.

Jer u svibnju sve je već završilo.

Treće poglavlje

Marcynu sam kuću napustila rano. Rekla sam Taylor da to činim zato da se mogu odmoriti prije Justinove zabave koja je bila te večeri. Djelomice je to bilo točno. Doista sam se željela odmoriti, ali nije me bilo briga za zabavu. Čim sam došla kući, navukla sam svoju veliku majicu s natpisom Cousins, bocu napunila gaziranim sokom od grožđa i lomljenim ledom te gledala televiziju dok me nije zaboljela glava.

Kuća je bila tiha, blaženo mirna. Čuo se samo zvuk TV-a i klime koja se povremeno uključivala i isključivala. Cijelu sam kuću imala samo za sebe. Steven je imao ljetni posao u Best Buyu. Štedio je za televizor ekrana od 127 centimetara koji će najesen odnijeti sa sobom na faks. Moja je majka bila kod kuće, ali cijeli je dan provela zatvorena u svom uredu, nadoknađujući propušteno, rekla je.

Razumjela sam je. Da sam bila na njezinome mjestu, i ja bih željela biti sama.

Taylor je došla oko osamnaest sati, naoružana svojom jar-
koružičastom torbicom za šminku s natpisom Victoria's Secret⁷.

⁷ Victoria's Secret — poznata američka modna marka ženskog donjeg rublja, čarapa i odjeće za spavanje. (*Nap. prev.*)

Ušla je u dnevnu sobu, ugledala me kako ležim na kauču u svojoj majici s natpisom Cousins i namrštila se. “Belly, još se nisi ni otuširala?”

“Jesam jutros”, rekla sam ne ustavši.

“Da, i cijeli si dan ležala na suncu.” Zgrabila me za ruke, a ja sam joj dopustila da me povuče u sjedeći položaj. “Požuri i uskoči pod tuš.”

Slijedila sam je na kat. Ona je otišla u moju sobu, a ja sam nastavila prema kupaonici. Otuširala sam se brže nego ikad. Kad je ostavite prepuštenu samoj sebi, Taylor je bila pravo njuškalo i zavirivat će po mojoj sobi kao da je njezina.

Kad sam izašla iz kupaonice Taylor je sjedila na podu moje sobe, ispred ogledala. Žustrim je pokretima na obraze nanosila bronzer. “Želiš da i tebe našminkam?”

“Ne, hvala”, rekla sam joj. “Sklopi oči dok se odijevam, može?”

Zakolotala je očima pa ih sklopila. “Belly, ti si takva puritanka.”

“Baš me briga i ako jesam”, rekla sam navukavši gaćice i grudnjak. I ponovno svoju majicu s natpisom Cousins. “U redu, možeš otvoriti oči.”

Taylor je otvorila oči širom i počela na trepavice nanositi maskaru. “Mogla bih ti srediti nokte”, ponudila je. “Imam tri nove boje.”

“Ne, nema smisla.” Ispružila sam ruke. Nokti su mi bili izgrizeni do mesa.

Taylor je napravila grimasu. “Pa, što ćeš odjenuti?”

“Ovo”, rekla sam skrivajući osmijeh. Pokazala sam na svoju majicu s natpisom Cousins. Imala sam je na sebi toliko puta da je imala rupice oko vrata i bila mekana kao najmekanija dekica. Da je barem smijem odjenuti za zabavu.

“Jako smiješno”, rekla je, na koljenima puzajući prema mojem ormaru. Ustala je i šušajući počela prebirati po njemu

gurajući vješalice ustranu, kao da već svaki moj odjevni predmet ne zna napamet. Obično mi to nije smetalo, ali danas sam se osjećala nekako nervoznom i osjetljivom na sve.

Rekla sam joj: “Ne brini se. Jednostavno ću odjenuti odrezane traperice i majicu na bretele.”

“Belly, ljudi se sređuju za Justinove zabave. Nikada nisi bila ni na jednoj pa ne znaš, ali ne možeš se jednostavno pojaviti u svojim starim odrezanim trapkama.” Taylor je izvukla moju staru bijelu haljinu za plažu. Posljednji put sam je imala na sebi toga posljednjeg ljeta, na onoj zabavi na kojoj sam bila s Camom. Susannah mi je bila rekla da sam u toj haljini lijepa kao slika.

Ustala sam, oduzela Taylor haljinu i vratila je u ormar. “Umrlijana je”, rekla sam. “Pronaći ću nešto drugo.”

Taylor je ponovno sjela ispred ogledala i rekla: “Pa, odjeni onda onu crnu s cvjetićima. U njoj ti cice izgledaju predobro.”

“Neudobna mi je, preuska”, rekla sam joj.

“Lijepo molim?”

Uzdahnuvši, uzela sam je s vješalice i navukla na sebe. Kad je Taylor u pitanju ponekad je bolje odustati. Prijateljice smo, i to najbolje, još od vrtića. Toliko smo dugo najbolje prijateljice da mi je to više bilo kao navika, kao nešto u čemu više zapravo ni nemate pravo glasa.

“Vidiš, u njoj izgledaš seksi.” Prišla mi je i straga povukla patentni zatvarač. “A sada, da razradimo naš plan akcije.”

“Kakav plan akcije?”

“Mislim da biste se ti i Cory Wheeler trebali spetljati na toj zabavi.”

“Taylor —”

Podignula je ruku. “Samo me poslušaj. Cory je superdrag i supersladak. Da malo poradi na svom tijelu i definira malo mišiće, bio bi, ono, seksi kao Abercrombie⁸.”

⁸ Abercrombie (& Fitch) — američka modna marka odjeće većinom namijenjene za slobodno vrijeme. (*Nap. prev.*)

Podrugljivo sam frknula. “Ma molim te.”

“Pa, sladak je barem koliko i C-riječ.” Nikada ga više nije nazvala po imenu. Sada je bio samo “znaš-već-tko” ili “C-riječ”.

“Taylor, prestani me prisiljavati. Ne mogu ga preboljeti samo zato što ti to želiš.”

“Ne možeš li barem pokušati?” navaljivala je. “Cory bi ti mogao biti dečko za utjehu. Ne bi imao ništa protiv.”

“Ako mi još jednom spomeneš Coryja, ne idem na zabavu”, rekla sam joj i mislila sam to. Zapravo, donekle sam se nadala da će ga opet spomenuti kako bih imala izgovor da ne odem.

Raširila je oči. “U redu, u redu. Oprosti. Šutim kao riba.”

Zatim je zgrabila svoju torbicu sa šminkom i sjela na rub moga kreveta, a ja podno njezinih nogu. Izvukla je češalj i razdijelila mi kosu. Plela je brzo, sigurnim i uvježbanim pokretima, a kad je završila prebacila je pletenicu preko vrha moje glave i pričvrstila je ukosnicama sa strane. Niti jedna od nas nije govorila dok nije završila i rekla: “Obožavam ovu frizuru na tebi. Izgledaš pomalo kao Indijanka, princeza plemena Cherokeee, ili nešto slično.”

Počela sam se smijati, ali onda sam se zaustavila. Taylor je ulovila moj pogled u ogledalu i rekla: “U redu je smijati se, znaš. U redu je zabavljati se.”

“Znam”, rekla sam, ali nisam znala.

Prije odlaska sam svratila u majčin ured. Sjedila je za svojim radnim stolom okružena mapama i hrpama papira. Susannah je moju majku ovlasila za izvršiteljicu svoje oporuke i s tim je bilo povezano mnogo papirologije, slutila sam. Moja je majka često telefonom razgovarala sa Susannahinim odvjetnikom, prolazila stavku po stavku. Željela je da se sve savršeno izvrši, Beckine posljednje želje.

Susannah je i meni i Stevenu ostavila nešto novca za studiranje. Ostavila mi je i nakit. Safirnu narukvicu od nekoliko spojenih redova. Nisam se mogla zamisliti kako je nosim. Dijamantnu ogrlicu za dan mog vjenčanja — izričito je to napisala. Opalne naušnice i prsten s opalom. To mi je bilo omiljeno.

“Mama?”

Pogledala je u mene. “Da?”

“Jesi li večerala?” Zнала sam da nije. Nije izašla iz svog ureda otkako sam kod kuće.

“Nisam gladna”, rekla je. “Ako u hladnjaku nema hrane, možeš si naručiti pizzu ako želiš.”

“Mogu ti napraviti sendvič”, ponudila sam. Ranije sam toga tjedna otišla u dućan. Steven i ja smo se izmjenjivali u tome. Sumnjala sam da je uopće znala da je Četvrti srpnja⁹.

“Ne, u redu je. Sići ću poslije u prizemlje i pripremit ću si nešto.”

“Okej.” Oklijevala sam. “Taylor i ja idemo na zabavu. Neću se vratiti prekasno.”

Dijelom sam se nadala da će željeti da ostanem kod kuće i pravim joj društvo, da će možda željeti pogledati što se prikazuje na Turner Classic Moviesu, ispeći malo kokica.

Već se vratila svojoj papirologiji. Žvakala je vrh kemijske. “Zvuči dobro”, rekla je. “Pazi na se.”

Zatvorila sam za sobom vrata.

Taylor me čekala u kuhinju, pišući SMS na svome mobitelu. “Daj požuri više, idemo.”

“Pričekaj, moram još samo nešto obaviti.” Otišla sam do hladnjaka i izvukla namirnice za sendvič s puretinom. Gorušicu, sir, bijeli kruh.

⁹ Četvrti srpnja — popularni naziv za američki praznik Dan neovisnosti kojim se slavi donošenje američke Deklaracije o neovisnosti. (*Nap. prev.*)

“Belly, na zabavi će biti hrane. Nemoj to sada jesti.”

“To je za moju mamu”, rekla sam.

Napravila sam sendvič, stavila ga na tanjur, pokrila plastičnom folijom i ostavila na pultu, gdje će ga vidjeti.

Justinova je zabava bila sve ono što je Taylor rekla da će biti. Ondje je bilo pola našeg razreda, a Justinovih roditelja nigdje na vidiku. U dvorištu su bile poredane Tiki lampe¹⁰, a zvučnici su praktički vibrirali; glazba je bila toliko glasna. Djevojke su već plesale.

U dvorištu je bila velika bačva i veliki crveni prijenosni hladnjak za pića. Justin je pekao roštilj, okretao odreske i kobasice. Bio je opasan pregačom na kojoj je pisalo Poljubi kuhara.

“Kao da bi se itko htio ljubiti s njim.” Taylor je podrugljivo frknula. Taylor je početkom godine pokušala osvojiti Justina, prije nego što se skrasila sa svojim dečkom Davisom. Ona i Justin izašli su nekoliko puta prije nego što ju je napucao zbog starije cure.

Zaboravila sam nanijeti sredstvo protiv komaraca, pa su me jeli živu. Neprestano sam se saginjala da se počešem i bilo mi je drago što to mogu raditi. Bilo mi je drago što imam nekakvog posla. Bojala sam se da slučajno ne uspostavim kontakt očima s Coryjem. Družio se s ekipom pored bazena.

Ljudi su ispijali pivo iz crvenih plastičnih čaša. Taylor nam je donijela dva *wine coolera*.¹¹ Ja sam uzela Mutni pupak.¹² Bio je sirupast i okusa po kemikalijama. Otpila sam dva gutljaja pa ga bacila.

¹⁰ Tiki lampe — baklje na štapovima ukrašene u kulturološkom stilu Mikronezije, Polinezije, Karijskih otoka i Havaja; ime Tiki potječe od maorskog naziva za prvog čovjeka. (*Nap. prev.*)

¹¹ Wine cooler — naziv za alkoholno piće od vina i voćnog soka, često u kombinaciji s nekim gaziranim napitkom i šećerom. (*Nap. prev.*)

¹² Mutni pupak — koktel od breskve i narančinog soka. (*Nap. prev.*)

Zatim je Taylor uočila Davisa pored stola za *beer pong*¹³, stavila prst na usne i povukla me za ruku. Prišle smo mu straga i Taylor ga je zagrlila oko vrata. “Imam te!” rekla je.

On se okrenuo pa su se ljubili kao da se nisu vidjeli tjednima, a ne prije samo nekoliko sati. Malo sam stajala ondje, držeći remen svoje torbice kao nekakva glupača, gledajući svuda, samo ne u njih. On se zapravo zvao Ben Davis, ali svi su ga zvali prezimenom. Davis je stvarno bio sladak; imao je rupice u obrazima i oči zelene kao stakalca boca koja pronađete na plaži. I bio je nizak, što je Taylor isprva smatrala velikom preprekom, ali sada je tvrdila da je to pretjerano ne smeta. Mrzila sam voziti se s njima u školu jer su se cijelo vrijeme držali za ruke, a ja sam sjedila na stražnjem sjedalu kao nekakva balavica. Prekidali su barem jednom mjesečno, a hodali su tek od travnja. Tijekom jednog prekida on ju je nazvao, plakao, pokušavao se pomiriti s njom, a Taylor ga je stavila na razglas. Osjećala sam se krivom što slušam taj razgovor, ali sam joj istovremeno zavidjela i osjećala neku vrstu zadivljenosti činjenicom što mu je bilo toliko stalo do nje, dovoljno da se rasplače.

“Pete će se ići popišati”, rekao je Davis zagrlivši Taylor oko struka. “Hoćeš li ostati i biti moja partnerica dok se on ne vrati?”

Pogledala je preko ramena prema meni i odmahнула glavom. Odmahnula se od njega. “Ne mogu ostaviti Belly.”

Uputila sam joj ubojit pogled. “Taylor, ne moraš me da diljati. Trebala bi igrati.”

“Jesi li sigurna?”

“Naravno da sam sigurna.”

Otišla sam prije nego što se mogla početi prepirati sa mnom. Rekla sam bok Marcy, Frankieju s kojim sam se običavala voziti

¹³ Beer pong table — stol na kojem stoje čaše piva u svojim plitkim držačima i ujedno društvena igra prilikom koje se lopticu za stolni tenis nastoji ubaciti u čašu s pivom. (Nap. prev.)

u školskom autobusu u osnovnoj, Alice koja mi je bila najbolja prijateljica u vrtiću, Simonu s kojim sam se bila uslikala za školski godišnjak. Većinu sam te djece poznavala cijelog svog života, a ipak nikada nisam osjećala veću nostalgiju za Cousinsom.

Krajičkom sam oka spazila da Taylor čavrlja s Coryjem i otrčala prije nego što me stigla dozvati. Zgrabila sam neki gazirani napitak i otišla do trampolina. Ondje u tom trenutku nije bilo nikoga, pa sam zbacila svoje japanke i popela se na spravu. Ispružila sam se ravno na sredinu, pažljivo poravnala suknju preko nogu. Zvijezde su već bile izašle, male svijetle dijamantne mrljice na nebu. Iskapila sam Colu u nekoliko gutljaja, podri gnula i pogledala oko sebe da vidim je li me netko čuo. Ali ne, svi su bili straga pored kuće. Zatim sam pokušala brojiti zvijezde, što je bedasto otprilike koliko i brojiti zrnca pijeska, ali ipak sam ih brojila jer sam se tako imala čime zabaviti. Pitala sam se kad ću se moći iskrasti i vratiti se kući. Došli smo mojim autom, a Taylor se mogla vratiti s Davisom. Zatim sam se upitala bih li izgledala kao nekakva čudakinja kad bih nekoliko hrenovki u tijestu spakirala i ponijela sa sobom za kasnije.

O Susannah nisam razmišljala dva sata, barem. Možda je Taylor u pravu, možda sam stvarno trebala doći ovamo. Ako stalno budem žudjela za Cousinsom, ako stalno budem gledala iza sebe, bit ću zauvijek osuđena na prokletstvo.

Dok sam razmišljala o tome, Cory Wheeler se popeo na trampolin i došao do sredine, gdje sam ležala. Ispružio se tik pored mene i rekao: "Hej, Conklinova."

Otkad se to Cory i ja oslovljavamo prezimenima? Od nikada.

A onda sam prihvatila igru i rekla: "Hej, Wheeleru." Pokušavala sam ne gledati u njega. Pokušala sam se usredotočiti na brojenje zvijezda, a ne na činjenicu da leži tako blizu mene.

Cory se podignuo na lakat i rekao: "Zabavljaš se?"

“Naravno.” Želudac me počeo boljeti. Zbog izbjegavanja Coryja zaradila sam čir.

“Jesi li već ugledala neku zvijezdu padalicu?”

Cory je vonjao na kolonjsku vodu, pivo i znoj, što, neobično ali istinito, baš i nije bila tako loša kombinacija. Cvrčci su bili jako glasni i zabava se činila doista jako udaljenom.

“Dakle, Conklinova.”

“Da?”

“Viđaš li se još uvijek s onim tipom što si ga bila dovela na maturalsku? S onim što ima samo jednu dugačku obrvu?”

Nasmiješila sam se. Nisam si mogla pomoći. “Conrad nema samo jednu dugačku obrvu. I ne. Mi smo, ovaj, prekinuli.”

“Cool”, rekao je i ta je riječ ostala visjeti u zraku.

Bio je to jedan od onih prijelomnih trenutaka. Večer je mogla završiti na više načina. Ako se samo malo nagnem udesno, mogla bih ga poljubiti. Mogla bih sklopiti oči i dopustiti sebi da se izgubim u Coryju Wheeleru. Mogla bih se odmah baciti na zaboravljanje. Na pretvaranje.

No, iako je Cory bio sladak i iako je bio drag, on nije bio Conrad. Ni blizu. Cory je bio jednostavan, prototip timskog igrača, vozi samo ravno i sve ide uvijek u istom smjeru. Conrad nije bio takav. Conrad mi je mogao utrobu izvrnuti naopačke samo jednim svojim pogledom, samo jednim smiješkom.

Cory je ispružio ruku i zaigrano gurnuo moju. “Dakle, Conklinova, možda bismo mi —”

Sjela sam. Izgovorila sam prvo što mi je palo na pamet. “Kjarcu, moram piškiti. Vidimo se kasnije, Cory!”

Sišla sam s trampolina što sam brže mogla, pronašla japanke i krenula prema kući. Uočila sam Taylor pored bazena i krenula ravno prema njoj. “Moram razgovarati s tobom”, psiknula sam.

Zgrabila sam je za ruku i povukla je prema stolu s gric-kalicama. “Ono, prije pet sekundi me Cody Wheeler skoro pozvao van.”

“I? Što si rekla?” Taylorine su oči blistale, a ja sam mrzila taj prepredeni izraz na njezinom licu, kao da se sve odvijalo baš po planu.

“Rekla sam da moram piškiti”, odgovorila sam joj.

“Belly! Odvuci dupe natrag na trampolin i spetljaj se s njim!”

“Taylor, hoćeš li prestati? Rekla sam ti da me Cory ne zanima. Vidjela sam da si ranije razgovarala s njim. Jesi li ga nagovorila da me pozove van?”

Kratko je slegnula ramenima. “Pa, zacopan je u tebe već cijelu godinu, a nikako da te pozove van. Možda sam ga *nježno* gurnula u pravom smjeru. Izgledali ste tako slatko zajedno na trampolinu.”

Odmahnula sam glavom. “Stvarno bih voljela da to nisi učinila.”

“Samo ti pokušavam odvratiti misli od znaš-već-čega!”

“Pa, ne moraš to raditi”, rekla sam.

“Da, moram.”

Zurile smo neko vrijeme jedna u drugu. U nekim prilikama, ovakvima, na primjer, poželjela sam zavrnuti joj vratom. Cijelo je vrijeme bila tako zapovjednički nastrojena. Dosta mi je bilo više toga da me Taylor gura u ovom smjeru i onom, da me odijeva kao jednu od svojih malo otrcanijih, malo nesretnijih lutkica. Oduvijek je s nama bilo tako.

No, zapravo, konačno sam imala pravi izgovor za odlazak i osjetila sam olakšanje. Rekla sam: “Mislim da sada idem kući.”

“O čemu ti to pričaš? Tek smo došle.”

“Jednostavno nisam raspoložena biti ovdje, okej?”

Pretpostavljam da sam se i ja njoj smučila, jer je rekla: “Ovo je već stara priča, Belly. Mjesecima se vučeš uokolo k'o prebijena mačka. To nije zdravo. Moja mama misli da bi trebala krenuti kod nekog psihića.”

“Što? Razgovarala si sa svojom majkom o meni?” Ljutito sam se zagledala u nju. “Reci svojoj mami da svoje psihijatrijske savjete sačuva za Ellen.”

Taylor je glasno dahнула. “Ne mogu vjerovati da si upravo to izgovorila.”

Njihova je mačka, Ellen, imala sezonski afektivni poremećaj, prema riječima Taylorine majke. Cijele su je zime držale na antidepresivima, a kad je na proljeće i dalje bila ćudljiva, poslali su Ellen šaptačici mačkama. Ništa nije koristilo. Po mojem mišljenju, Ellen je jednostavno zločesta.

Duboko sam udahнула. “Mjesecima sam slušala kako naričeš zbog Ellen, a onda Susannah umre i ti očekuješ da se jednostavno spetljam s Coryjem i igram *beer pong* i sasvim zaboravim na nju? Pa, jako mi je žao, ali ja to ne mogu.”

Taylor je brzo pogledala oko sebe, a onda se primaknula bliže meni i rekla: “Nemoj se ponašati kao da si tužna samo zbog Susannah, Belly. Tužna si i zbog Conrada, i ti to jako dobro znaš.”

Nisam mogla vjerovati da je upravo to izgovorila. Zaboljelo me to. Zaboljelo me zato što je bilo istinito. No ipak, bio je to nizak udarac. Moj je otac Taylor običavao nazivati nesavladivom. I bila je takva. No kakva god da bila, Taylor Jewel je bila dio mene, i ja sam bila dio nje.

Ne sasvim zločesto, rekla sam: “Ne možemo svi biti kao ti, Taylor.”

“Možeš pokušati”, predložila je kratko se nasmiješivši. “Slušaj, žao mi je zbog onoga s Coryjem. Samo želim da budeš sretna.”

“Znam.”

Zagrlila me, a ja se nisam odmaknula. “Bit će ovo predivno ljeto, vidjet ćeš.”

“Predivno”, ponovila sam. Nisam tražila predivno. Samo sam željela preživjeti ga. Nastaviti dalje. Ako uspijem preživjeti to ljeto, sljedeće će biti lakše podnijeti. Moralo je biti tako.

Zato sam ostala još malo duže. Sjedila sam na trijemu s Davisom i Taylor te promatrala kako Cory očijuka s curom iz drugog razreda. Pojela sam hrenovku u tijestu. Zatim sam otišla kući.

Sendvič je kod kuće i dalje stajao na pultu, i dalje omotan plastikom. Stavila sam ga u hladnjak i otišla na kat. Svjetlo je u sobi moje majke još uvijek bilo upaljeno, ali nisam ušla da joj poželim laku noć. Otišla sam ravno u svoju sobu, navukla opet svoju majicu s natpisom Cousins, rasplela kosu, oprala zube i lice. Zatim sam se zavukla ispod pokrivača i ležala, razmišljajući. Mislila sam si: *Dakle, život je sada ovakav.* Bez Susannah, bez dječaka.

Prošla su dva mjeseca. Preživjela sam lipanj. Mislila sam si: *Mogu ja to.* Mogu s Taylor i Davisom ići u kino, mogu plivati u Marcynom bazenu, možda čak i mogu izaći s Coryjem Wheelerom. Ako budem sve to napravila, bit ću dobro. Možda ću olakšati situaciju ako si dopustim zaboraviti kako je nekoć bilo dobro.

Ali kad sam te noći zaspala, sanjala sam Susannah i ljetnikovac, i čak i u snu znala sam točno koliko je dobro nekoć bilo. Kako je ispravno bilo. A što god da učiniš, koliko god da se trudiš, ne možeš spriječiti sebe da sanjaš.